

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Tdo/20/2025
Identifikačné číslo spisu:	7122010623
Dátum vydania rozhodnutia:	26.11.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Dušan Krč-Šebera
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:7122010623.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dušana Krč-Šeberu a sudcov JUDr. Martiny Zeleňakovej a JUDr. Dušana Szabóa v trestnej veci obvineného J. U. pre zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona a iné, na neverejnom zasadnutí konanom 26. novembra 2025 v Bratislave, o dovolaní obvineného J. U. proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 01. augusta 2024, sp. zn. 7To/31/2024, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného J. U. odmieta.

Odôvodnenie

Mestský súd Košice (ďalej tiež „mestský súd“) rozsudkom z 19. decembra 2023, sp. zn. 6T/15/2022 uznal obvineného J. U. (ďalej tiež „obvinený“ alebo „dovolateľ“) za vinného zo skutku v bode 1/ zo zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) a § 127 ods. 5 Trestného zákona a zo skutku v bode 2/ z prečinu sexuálneho zneužívania podľa § 202 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že:

skutok v bode 1/

-v X., v byte na ul. N. XX, v presne nezistenej dobe v rokoch 2016 až 2018 maloletú D. CH., nar.XX.XX.XXXX, s ktorou žil v spoločnej domácnosti obchytával za prsia a na intímnych miestach, a to napriek tomu, že vedel, že nedovršila vek 15 rokov,

skutok v bode 2/

-v X., v byte na ul. X. X, v presne nezistenej dobe od mesiaca február 2020 do 26.07.2020 maloletú D. CH., nar. XX.XX.XXXX, ktorá mu bola zverená do starostlivosti jej matkou T. O. obťažoval chytaním za prsia a na intímnych miestach, pričom presne nezisteného dňa v uvedenom období jej ohmatával pod tričkom prsia, chytal ju za pohlavné orgány, následne jej strčil prsty do vagíny a chcel ju pobožkať, a to napriek tomu, že vedel, že nedovršila vek 18 rokov.

Mestský súd za tieto trestné činy uložil obvinenému podľa § 201 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j), § 38 ods. 3, ods. 8, § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia.

Proti rozsudku mestského súdu podal obvinený odvolanie, ktoré Krajský súd v Košiciach (ďalej tiež „krajský súd“) uznesením z 01. augusta 2024, sp. zn. 7To/31/2024, podľa § 319 Trestného poriadku zamietol.

Proti uzneseniu krajského súdu podal obvinený podaním z 03. novembra 2024 dovolanie, ktorého dôvody si súdom ustanovená obhajkyňa obvineného JUDr. Kvetoslava Pěničková Mišurdová, osvojila.

V dovolaní obvinený namietal, resp. popieral skutkový stav ustálený súdmi v základnom trestnom konaní. Podľa názoru obvineného majú byť skutkové zistenia „neúplné a nejasné“. Má za to, že z vykonaného dokazovania nevyplynul „žiadene priamy alebo nepriamy dôkaz“ o jeho vine. Výpoveď maloletej poškodenej súdy vyhodnotili ako dôveryhodnú, hoci táto nepodstúpila žiadne vyšetrovania a trestné oznámenie malo byť podané s väčším časovým odstupom. Požiadal dovolací súd o opätovné vypočutie svedkov, a to maloletej poškodenej D. O., jej matky T. O., svedkov D. S., H. R., R. a S. Y. Obvinený z vyššie uvedených dôvodov navrhol, aby dovolací súd zrušil napadnuté rozhodnutie krajského súdu a vrátil spis Mestskému súdu v Košiciach na nové konanie vrátane doplnenia ním navrhovaných dôkazov a následne znovu v predmetnej veci rozhodol.

K dovolaniu obvineného sa vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Košice I (ďalej tiež „prokurátor“), ktorý uviedol, že obvineným uvádzané údajné vady nemožno podriaďiť pod žiaden z dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku. Predmetom dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, nemôžu byť skutkové zistenia súdov zo základného trestného konania (R 11/2010). V podstate z uvedených dôvodov prokurátor navrhol, aby dovolací súd dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol.

Obvinený a ani jeho obhajkyňa nepodali repliku k písomnému vyjadreniu prokurátora k dovolaniu obvineného.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu [§ 368 ods. 2 písm. h) Trestného poriadku], bolo podané prostredníctvom obhajkyne (§ 373 ods. 1 Trestného poriadku), osobou oprávnenou na jeho podanie [§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku], v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku) a na súde, ktorý rozhodol v prvom stupni (§ 370 ods. 3 Trestného poriadku), že dovolateľ pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok (§ 372 ods. 1 Trestného poriadku).

Najvyšší súd následne zistil, že v prípade dovolania obvineného J. U. je zrejmé, že nie sú naplnené dovolacie dôvody, a preto jeho dovolanie podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol.

V prvom rade sa žiada uviesť, že dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným a záväzným rozhodnutiam súdov predstavuje výrazný zásah do právnej istoty a stability právnych vzťahov v právnom štáte. Aj z uvedeného dôvodu je dovolanie určené k náprave najzásadnejších a zákonom taxatívne vymedzených procesných a hmotnoprávných väd, ktoré by svojimi dôsledkami mohli zásadne ovplyvniť trestné konanie, respektíve jeho procesný výsledok. Dovolanie nie je prostriedkom určeným na revíziu skutkových zistení, ktoré urobili súdy prvého a druhého stupňa [primerane rozhodnutie najvyššieho súdu publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky (ďalej len „Zbierka“) pod číslom 57/2007].

Jednotlivé dovolacie dôvody [§ 371 ods. 1 písm. a) až n) Trestného poriadku], ktoré môže dovolateľ

uplatňovať, sú vymedzené taxatívne a podstatne užšie ako dôvody zakotvené v Trestnom poriadku pre zrušenie rozsudku v odvolacom konaní, aby sa príliš širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nenarušovala právna istota. Dovolanie teda nezakladá ďalšiu riadnu opravnú inšanciu a nepredstavuje „ďalšie odvolanie“. (primerane napríklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Tdo/67/2018, 4Tdo/17/2019, 4Tdo/23/2019, 5Tdo/7/2020). Zároveň dovolacie konanie ako mimoriadne opravné konanie proti už právoplatným rozhodnutiam súdov má viaceré špecifické podmienky ako povinné zastúpenie obvineného obhajcom v tomto konaní (§ 373 ods. 2 Trestného poriadku), oprávnenie podať dovolanie (s výnimkou ministra spravodlivosti) len ak bolo aj využité zákonné právo podať riadny opravný prostriedok (viď bližšie § 372 ods. 1 Trestného poriadku) a povinnosť namietat okolnosti známe už v pôvodnom konaní (viď bližšie § 371 ods. 4 Trestného poriadku).

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Nesprávnym právnym posúdením zisteného skutku sa rozumie situácia spočívajúca v tom, že skutok bol v napadnutom rozhodnutí kvalifikovaný ako trestný čin, napriek tomu, že nešlo o žiaden trestný čin, alebo že ustálený skutok vykazuje znaky iného trestného činu, alebo že obvinený bol uznaný za vinného z prísnejšieho trestného činu, než ktorého sa ustáleným skutkom dopustil. Podstatou správneho posúdenia skutku je aplikácia hmotného práva, teda že skutok zistený v napadnutom rozhodnutí súdu bol subsumovaný - podradený pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone, pričom len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie tohto dôvodu (primerane napríklad rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Tdo/29/2018, 2Tdo/6/2019, 5Tdo/48/2018). Výššie citované ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku teda slúži výlučne na nápravu hmotnoprávnych chýb a jeho znenie za bodkočiarkou vylučuje možnosť úspešne sa domáhať preskúmania skutkových zistení, na ktorých je rozhodnutie založené, s výnimkou uvedenou v ustanovení § 371 ods. 3 Trestného poriadku, ktorá prináleží iba ministrovi spravodlivosti Slovenskej republiky. Inak povedané, vo vzťahu k skutkovému stavu zistenému skôr konajúcimi súdmi, vyjadrenému v tzv. skutkovej vete rozsudku, môže obvinený v dovolaní uplatňovať len námietky právneho charakteru a nikdy nie námietky skutkové (viď aj R/57/2007-II, S/3/2011, R/7/2011). Za skutkové sa pritom považujú tie námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov, proti rozsahu vykonaného dokazovania, prípadne proti hodnoteniu dôkazov súdmi oboch stupňov - ich posudzovanie je dominanciou odvolacieho konania.

Pokiaľ obvinený v dovolaní v podstate namietal, že mal byť nesprávne zistený skutkový stav a žiadal opakovať dokazovanie alebo navrhoval iné hodnotenie dôkazov ako vyhodnotili vykonané dôkazy v základnom trestnom konaní súdy, tak uvedené námietky sú skutkovými námietkami (proti správnosti skutkových zistení), a nie sú relevantné z pohľadu dovolacieho dôvodu v zmysle § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku. Pokiaľ dovolací súd v rámci dovolacieho konania už nesmie preskúmať a ani meniť správnosť alebo úplnosť zistenia skutku [§ 371 ods. 1 písm. i) veta za bodkočiarkou Trestného poriadku], nemôže ani obvinený s úspechom namietat údajné nesprávne, či neúplné zistenie skutku.

Vzhľadom k tomu, že obvinený J. U. vytýkanými vadami, ktoré uviedol vo svojom dovolaní, zjavne nenaplnil žiaden dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. a) až n) Trestného poriadku, Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí jeho dovolanie podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol.

Toto uznesenie bolo prijaté senátom najvyššieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.